

Beredelseord

Kristi förklarings dag 2017

Text: [Upp 1:9-18](#)

När Jesus fick se ”någon som var lik en människoson”, som det står i texten, då blev han rädd. Den person han såg var så ren, så vit, så ljus och så helig. Jag tror att Johannes kände sig väldigt o-helig och o-ren i det mötet. Jag vet att jag skulle ha gjort det.

Om Johannes inte redan förstod att det var Jesus, så gjorde han det när gestalten sa: ”Jag var död, och se, jag lever.” Han visste ju, hade själv upplevt, att Jesus, hans mästare och Herre, hade dött och sedan blivit levande igen. Det kunde inte vara någon annan än Jesus han såg.

Gud möter var och en av oss på ett personligt sätt. Ditt möte med Gud blir inte likadant som mitt möte med honom. Vi möter honom inte bara en gång i livet, utan gång på gång, i olika sammanhang, och på olika sätt.

En gång när jag fick ett möte med Gud förstod jag på allvar att han älskar mig. Alltså att han älskar just mig, inte bara mänskligheten som grupp. Det hade jag inte fattat förut.

När jag förstod det, när det gick upp för mig att Guds kärlek är personlig, då vände jag, och gick därifrån. För jag älskade inte Gud. Och då trodde jag att jag inte hade någon rätt att ta emot hans kärlek.

Så småningom förstod jag att det inte är så det går till. Vi behöver inte prestera någonting när vi möter Gud. Det är Gud som gör allt, och vi behöver bara ta emot, bara stå stilla och tillåta oss att vara älskade.

Jag vet förstås inte hur du känner dig just idag. Om du upplever att du är nära Gud, eller om du tror att du är långt borta från honom. Men jag vet att Gud är nära dig. Inte bara just nu, utan hela tiden. Och jag vet att du får vara precis den du är, hur du än är, i mötet med Gud.

När vi nu ska be vår bön om förlåtelse vill jag skicka vidare till dig de ord som Johannes fick höra, den där dagen. Ord från Jesus, som gäller oss alla, också här och nu:

”Var inte rädd. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet.”